

ára: 40 din

Fecske

BÉKÉT, ÉS REMÉNYSÉGET!

*“Békét adj Uram, kérlek,
A háborgó szívemnek,
Békét és reménységet,
Minden ártatlan gyerekeknek.”*

Az idén úgy látom nem lesz rekordtermés falunk messze földön ismert fekete meggyéből. Nem kutattam az okát, hiszen nem sokat változtat a lényegen, hogy kevés fán rakodott be annyi termés, ami örömet okoz júniusban a gyorsan telő szedővel, vederrel, vagy kosárral felfegyverzett meggyeszedőknek. Aki már szedett meggyet az tudja, hogy igen haladatlan tud lenni ez a sokak által nemszeretett munkák között sorolt tevékenység. Ez még akkor is így van, ha egyedén, azaz önmagának szedi a meggyet a fatulajdonos, hiszen a meggyfa életében oly rövid ideig tartanak azok az évek, amikor nem kell a varjuk, és más madarak által lakott magasságba költözni a meggyeszedőknek.

Majd szebb, nagyobb szemű, és ízesebb lesz a termés, biztatom magamat, miközben azt is tudom, hogy csak akkor lehet igazán megbecsülni a várható hozamot, ha pirosodni kezd a termés. Sokszor becsapódtam már, amikor időnap előtt megjósoltam, hogy mennyi meggyepálínkat főzünk az idén. Csalós dolog a termésmennyiség megsaccolása, mindaddig még a száruk végébe kapaszkodó kis zöld meggyeszemek meg nem unják, hogy valaki furcsa formájú levélkének nézze őket, és úgy általában május közepén szépet álmodnak a védelmező lombok között.

Szép lehet ez a májusi álom, hiszen a kis zöld meggyeszemek, kivétel nélkül belepírulnak abba, hogy kezd beteljesedni sorsuk, amit a Teremtő kiszabott rájuk. Pírulnak a meggyeszemek, és híznak a gondolatától, hogy hamarosan égővörös, majd szinte fekete színűvé változnak, megérnek, mint az ősz hajú koros bácsikák, és nénikék. Bepírulnak, és megédesednek, mint a kismagyalányok, akiknek a fülébe szépeket suttognak a legénykék. Nem hagy az ördög, és mégiscsak leírom, hogy ma már azt sem lehet bizonyosan tudni, hogy ki, és mibe

pirul bele, hiszen ebben a felfordult világban oly sok minden másként van rendjén, mint annak idején. Ma már az is gyakran megtörténik, hogy a leánykák suttognak a legénykék fülébe oly dolgokat, amibe még talán a meggyeszemek is belepírulnának. Ha lenne értelme, lehetne idegeskedni, és zsörtölődni, mindazon ami a mai fiatalok számára elfogadott, de hát nincs sok értelme.

Valahogy így van ez rendben. Változnak az idők, változnak a szokások. Az ami ma elfogadott a köztudatban, valaha egy életre szóló botrányt okozott volna. Botrányra pedig nem igazán van szükségünk, annál inkább gyermekáldásra, aminek pedig hát nélkülözhetetlen előfeltétele az, hogy a fiúk és a lányok érdeklődjenek egymás iránt.

Van mit pótolni, hiszen az elmúlt évtizedekben alaposan megváltozott a világ nálunk Meggyesen is. A fiatalok egy része, ki kényszerből, ki kalandvágyból, ki pedig csak úgy, elment a nagyvilágba szerencsét próbálni. **Fiatalok nélkül pedig nincs gyerek, nincs jövő. Nincs élet.** Nem teljes értékű az élet, ha nincs folytatása, ha nincs utód, aki továbbviszi, és gyarapítja az előző generációk teremtette értéket.

Nincs fájóbb dolog annál, ha kivész egy család, amely a maga idejében sokat jelentett a közösségünk életében. Gondoljunk csak bele, hogy milyen fájdalmas mindannyiunk számára az, ha a minden élők útjára lépve eltűnik a látókörünkből a szeretett családtag, vagy a kedves barát, szomszéd, vagy az ismerős. Más lesz, megváltozik az életünk, hiszen az eltávozotthoz kapcsolódó kötelek szakadását a mi életünk is megsínyli. Az élet megy tovább, szoktuk mondogatni a nyugtatásnak szánt örök igazságot, miközben tudjuk, hogy csak az idő hozhat, ilyen – olyan, megnyugvást, beletörődést a megváltoztathatatlanba. Az itthon maradottak életében ilyenkor, általában az hozhat könnyítést, ha van kiért aggódni, van kit szeretni, ha van

utód, aki értelmet ad az életüknek.

Semmi szándékom sincs bárkit megbántani, hiszen igen gyakran nem tudunk kihatni a körülöttünk zajló eseményekre. Még azokra sem, amelyek akarattunk ellenére, önmagunkban, vagy a családukban történnek. Sokszor csőstől jön a baj, szoktuk mondani, hiszen az egyik gondot még ki sem hevertük, amikor már a másik is itt van a nyakunkon. Ezekben a nemszeretett időkben különösen jó az ha nagy a család, a baráti, és az ismeretségi kör, ha hiszünk a Megváltóban, hiszen mindannyiunk számára jól esik, hogy nem vagyunk egyedül, van akire, bármilyen formában, és módon, de számíthatunk.

Elkalandoztam egy kicsit az írásom címétől, és témájától, aminek motójául Tolcsvay László, és Bródi János örökzöld slágerének címét választottam, a Békét és reménységet. Sokan ismerik ezt a dalt, hiszen mint minden slágerben, egy kicsit ebben is megtaláljuk önmagunkat. Háborgó lelkünkről, a megszületendő ártatlan gyerekről, a béke iránti vágyról, a reménységről, az Úrba vetett hitről szól a dal.

Az élet iránti vágyról, a hitről szól a dal, arról, hogy akarattal, összefogással, jól lehet teremteni, értelmet lehet találni az életünknek. Meg lehet mutatni, hogy itt vagyunk, mi is, részesei vagyunk őseink alapította településünk mindennapjainak, és ünnepeinek. Rajtunk múlik, hogy miként tudjuk újra belakni a teret, magyar szóval megtölteni a házakat, az utcákat, templomainkat és az iskolát. Újra tudjuk, és akarjuk kezdeni az életet, hiszen van értelme Bácsfeketehegyen magyarként élni. Június hatodikán, vasárnap, választások lesznek Szerbiában. Nemzeti tanácsokat választanak a kisebbségben élők országszerte. Bácsfeketehegyen, és minden más magyar lakta településen a Magyar Nemzeti Tanács megválasztására kerül sor. Ha valaki nem ismerne, és

megkérdezné tőlem, hogy véleményem szerint ki fogja megnyerni a választást, akkor nyilván a Magyar összefogás listát, és a listát vezető dr. Korhecz Tamás nevét fogom említeni, mivel úgy gondolom, hogy annál jobb megoldás nincs, mint ha a magyar ügyekben magyarul beszélő, és gondolkodó emberek döntenek. Ezért fontos, hogy a feketicsi magyarok, akik vajdaságban szinte legtömegesebben feliratkoztak a magyar választói névjegyzékre, ezen a napon éljenek a jogukkal, és fogad-

ják bizalmukba a Bácsfeketehegyen is nyerő listát, amelyről Csete Szemesi István püspök úr, és Bojtos Irén, a helyi VMSZ elnök lesz az MNT tagja.

Nem győzöm hangsúlyozni, hogy van értelme mindennapjainknak itt Bácsfeketehegyen. Sokkal nagyobb értelme van a szülőföldön maradásnak, mint a távozásnak. Változni fog a világ ebben az országban is ahol élünk, jobb lesz az élet, munkahelyek nyílnak, lesz értelme a vállalkozás-

nak, a bizakodásnak. Hamarosan kinő az ipari parkunkban a földből a huszonhat méteres magasságával messze földről látható malomépület, reményeink szerint megépül a hozzávezető bekötőút, és más munkahelyteremtő beruházások is létrejönnek körülötte.

Békét adj Uram kérlek, a háborgó szívemnek, békét és reménységet, az ember ennyit csak kívánhat.

Pál Károly

V I S S Z A P I L L A N T Ó

AZ IZIDA HÍREI

A környezetvédelemmel kapcsolatos programok is rámutatnak arra, hogy a fenntartható fejlődés egyetlen eleme sem érhető el a civil mozgalmak közreműködése nélkül. Hazánkban is megerősödött az intézmények és a nem kormányzati szervezetek között együttműködés és így többet tudunk majd tenni a fejlődés érdekében. **A civil szférának fokozódó szerepe lesz a növény- és állatfajok valamint az élőhelyek megóvásában is.** A környezetvédelmi törvények és stratégiák kialakításában és annak megvédése érdekében csatlakozott az „Izida” Anya és gyermekvédelmi társulat azok a szervezetek közé (összesen 118 szervezet Szerbia területéről) akikkel a Környezetvédelmi és Területrendezési Minisztérium 2010.04.29.-én Memorandumot írt alá. Négyfős csapatunkat Dr. Oliver Dulić miniszter fogadta.

Virágainkkal, melyeket a **Munka, foglalkoztatási és a Népjóléti Minisztérium jóvoltából** épült üveg-házunkban nevelünk, szeretnénk hozzájárulni a faluszépítő programokhoz. Igaz, piacra is visszük a virágokat, partnereinket és önkénteseinket meg is ajándékozuk egy-egy cserép virággal. Nagyon jó érzés, hogy szervezetünk kis befektetéssel, a tagjaink lelkes hozzáállásával milyen szép növényeket nevelünk. A lelkes csapat többször bizonyította már, hogy közös **akarattal és összefogással sok minden elérhető.**

Látogatóban voltunk Horgoson, Kanizsán és Adán. **Adán, Apró Enikő** és családja vendége voltunk.

Egy csodálatos elektromos kismotorral érkezett elénk. Jó érzés volt találkozni régi barátainkkal, együtt nevetni és mesélni közös emlényeinket. Emlékeznek még Enikőre? Ő az a kislány, aki miatt elkezdtük gyűjteni a pillepalackokat. Öröm volt látni, amint kis motorján ügyesen mozgott a város minden utcáján, a Tisza parton. Nagyon büszke vagyok rá, hogy milyen erővel rendelkezik és kitartóan tanul.

Május 1.-re azonban hazaérkeztünk. A Strandon az „Izida” tagjai bográcsost készítettünk. Meglepő volt, hogy a szépen elrendezett füves játszótéren kényelmesen elfértünk. Nem zavart senkit a labdázó, hangos gyermekereg, ugyanis rajtunk kívül nagyon kevesen voltak jelen. Furcsa is volt! Az időjárás is szép volt! Akkor hol a hiba? Minden évben ebben az időben alig találtunk szabad helyet a táborunknak. Elgondolkodtató!

P.J.

A GAZDAKÖR HÍREI

Márciusban többször is részt vett küldöttségünk a vajdasági szintű mezőgazdászok tömörülése, (Asocijacija Vojvođanskih Poljoprivrednika) ülésein, ahol a mi gazdakörünk is aktív tag. A fő téma mindig az volt, hogy hogyan harcoljunk ki minél nagyobb engedményt a gázolaj árából a mezőgazdaság szükségleteire. Végül sikerült egy szerény árcsökkenést kieszközölni, ami így első látásra nem sok, de községünk mezőgazdászainak így kb. 15000 euró megmarad a zsebében.

Ez a vajdasági szintű tömörülés a jövőben is harcolni fog a mezőgazdasággal is foglalkozó egyéb kistermelők érdekeiért. Többek között sürgettük az elvett földterületek visszaszármaztatását, a jövedéki adó eltörlését az üzemanyag árából, térítést azoknak is, akik nem mezőgazdasági biztosítottak stb. Megállapítottuk azt is együttesen, hogy az ilyen jellegű térítés politikája oda juttatja a támogatást, ahol már a termelés úgy is megalapozott. Így viszont szisztematikusan kihálásra ítélik a falvakat, nem lévén egyéb munkalehetőség, és így külföldre kényszerítik az aktív lakosság egy részét.

Egyéb elfoglaltságunk még márciusban: segítségére voltunk szerda délutánonként a mezőgazdaságok újraberegvezésében, majd számba vetjük a gázolaj igénylőket, megfelelő dokumentációval láttuk el őket. Az elkövetkezőben megszervezzük az újvidéki mezőgazdasági kiállítás megtekintését tagjainknak jutányos áron. A tagságunk méhészeinek ked-

vezményesen előjegyeztünk hús anyaméhet, magas reprodukciós ellenőrzött állományból, a mi méhészetünk tökéletesítése érdekében. A közeljövőben készülünk a falu és meggyapok rendezvénysorozatára. Eddig még mindig aktív részese volt civil szervezetünk ennek a rendezvénysorozatnak, idén is reméljük, hogy jól fog sikerülni.

Megemlíteném még egy élményekben gazdag és hasznos találkozás eseményét is. Kéttagú küldöttségünk egy erdélyi hagyományápoló civil szervezet meghívására részt vett április 16-18 között Aradon egy találkozón a kishegyesi kecs-

ketenyésztők küldöttségével együtt. A találkozás célja háromhatáron átnyúló együttműködési háló kialakítása, a gondok összegezésére a mezőgazdaságban, az információcserében, és az ifjúság problémáinak megoldásában napjainkban. Mindezeket a gondokat összegezve az EU felméri, és pályázatokon keresztül a legszükségesebb dolgokat támogatni szeretné. Értesüléseink szerint már augusztusban nyílik egy EU-s iroda Szabadkán ezzel a céllal. A felsorolt hivatalos megbeszélések után vendéglátóink jóvoltából, Berec Gábor építész-történész lelkes közreműködésével megtekinthettük Arad város nevezetességeit. Láthattuk az aradi vértanúk emlékművét, a híres és patinás „Vörös Ökör” vendéglőt, ahol a magyar irodalom jeles személyiségei (Ady, Krúdy, Kölcsey, Gárdonyi, Jókai stb.) is gyakori vendégek voltak egykor. Részt vettünk egy gyönyörű koncerten, amelyen a kolozsvári 100 tagú diákok előadását élvezhettük, 50 tagú zenekar kíséretében. Vasárnap délelőtt részt vettünk a belvárosi református templomban tartott istentiszteleten. Lélekemelő és nagyon szép élményekkel tértünk haza, amelyet ezúton is köszönünk vendéglátóinknak.

Orosz Kálmán

A HELYI KÖZÖSSÉG HÍREI

A Helyi Közösség ez évben is meghirdeti:

„ A falu legszebb házatájéka„

elnevezésű pályázatát

A pályázat folyó év 2010.05.31.- ig tart.

Ezen pályázaton részvételt nyer minden bácsfeketehegyi lakos háza tájéka (értsd: házak előtti terület karbantartása, rendezettsége, tisztasága, gondozottsága).

Ennek értelmében a személyes benevezés nem szükséges, viszont megtehető fényképek formájában a HK részére címzett borítékban. Akinek pedig van internet elérhetősége, az megteheti elektronikus formában is a pusztai.janos.feketic@gmail.com villámposta címre. Kérjük, a levélben csatolt képek mellé tüntessék fel elérhetőségüket is.

Címünk: Helyi Közösség, Testvériség utca 30, 24323 Bácsfeketehegy

Az elbírálást az erre az időszakra kijelölt bizottság végzi, helyszíni értékelésekkel. Eredményhirdetésre a VI bácsfeketehegyi falunap és a VII bácsfeketehegyi meggynapok keretén belül kerül sor.

T Á R G Y : Versenypályázat

H E L Y S Z Í N : Bácsfeketehegy

R É S Z T V E V Ő K: Mindenki ki gondozni szeretné háza tájékát

UI : Első helyezet nyereménye: **Fűkaszázó**

Második helyezet nyereménye: egy éves ingyenes szemétkihordás zsák formájában (8 zsák havonta)

Harmadik helyezet nyereménye: vásárlási utalvány a bácsfeketehegyi virágüzletek egyikében 2.500,00 dinár értékében.

Óvd és tartsd tisztán környezeted !

INGYENES APRÓHÍRDETÉS

Felhívjuk kedves olvasóink figyelmét, hogy ismét módjukban áll apróhirdetéseiket ingyenesen megjelentetni a Fecskében. Szóval, ha eladnának valamit, netán megvételre keresnek valamit, esetleg csak a figyelmet szeretnék felhívni valamire, a megfogalmazott szöveget az elérhetőségükkel feltüntetve dobják be a „Fecske” postaládájába a Helyi közösség udvarán (Testvériség utca 30.) Továbbra is várjuk írásait, receptjeiket a:

feketicsifecske@gmail.com címre Aki nem rendelkezik Internet kapcsolattal az, az írását a fent említett postaládába dobhatja bele.

I. KÉT KERÉKEN A KÖZSÉGEN ÁT

Ismerjük meg a múltat, építsük fel a jövőt, ápoljuk tovább a szépet, változtassuk meg a csúfat

2010.04.24-én, szombaton, Kishegyes község ifjúsági iroda szervezésében, megtartották az I. Két keréken a községen át elnevezésű kerékpártúrát - a **Föld napja** alkalmából. A 38 km táv megtételére 60 általános iskolás és 10 felnőtt vállalkozott. Kishegyesről indulva Szeghegyen át Bácsfektehegyre érkeztek a bringázók, ahol csatlakozott hozzájuk a bácsfektehegyi általános iskolások egy csoportja.

A Föld napja, egy jó apropó arra, hogy a helyiekkel is megismertessük és megmutassuk mi az ami körül vesz bennünket. Melyek azok az értékeink, amelyre vigyázni kell, és amelyen változtatni sohasem késő.

Ezért a kerékpártúra útvonala érintette a bácsfektehegyi „Small Steps” d.o.o. ipari parkot, a szeghegyi szeméttelpeket, a Pecze kastély romjait, a kishegyesi vasútállomást, kaszálót, Welker tavat. Végállomás a Dombos árnyékában volt, ahol a túrázókat izzó parázs várta szalonasütésre.

Az útvonal megtervezésénél a magisztrális út elkerülése illetve annak minimális használata volt a legfőbb szempont. Kanyarogtunk a kishegyesi II.Rákóczi Ferenc utcán, Kert utcán, Kossuth Lajoson, Hegyalja utcán, a szeghegyi Đura Petrović, Jovana Tomašević, Stanka Martinovića utcákon keresztül, a bácsfektehegyi Temető utcán, Vasút és Testvériség utcákon, Nikola Đurković és Hős utcán, a Becsei úton. Megnéztük bennünket a bácsfektehegyi piacok, a hangzavarra kikukucskálók.

Sándor István a Kishegyes község ifjúsági iroda önkéntese elmondta, hogy a jövőben is lesznek ilyen és ehhez hasonló kerékpártúrák, mindig más útvonalon, sőt terveznek egyszerre több útvonalat – rövidebb és hosszabb távokat.

A fokozott elővigyázatosságnak köszönhetően komoly baleset nem történt, csupán néhány horzsolás – és tapasztalatból, másnapi izomláz.

Mindezek ellenére a gyerekek jól érezték magukat.

Az ipari parkban tett látogatásunknál

kiderült, hogy a jelenlevők közül csak egy-néhányan jártak arra, és igazi látványosságnak bizonyult, hogy a hosszú várakozások után megjelentek a munkagépek, melyek már az új malom alapjait készítik elő.

A szeghegyi szeméttelpe, egy volt azok a megállók közül, melyre büszkének nem lehetünk, de látni kell, milyen helyre szállítják a háztartási hulladékaikat és mennyivel kisebbek lennének a halmok, ha a komposztálást és a szelektív hulladékgyűjtést a lakosság nagyobb része is magáénak érezné.

Pecze kastély megállónkat, Pecze kastély romjai megállónak neveztük el, erről azt hiszem, már sokan írtak sajnálkozó vagy épp tenni akaró szavakat. Nagyon sajnáltam azokat a gyerekeket – többek között magamat is, – akik most látták először a romokat. A valóság sokkal szomorúbb és egyben felemelőbb képet fest, bármely fényképnél. A jövője pedig még szomorúbb lesz, majd egyszer csak eltűnnek a falai. Ott marad egyedül a gesztenyefa.

Reményeink szerint és természetesen a látottakból ítélve, nem ez lesz a sorsa a régi

majálisok színhelyének a Welker tónak, hisz a bővítési és tisztítási munkálatok már ott is megkezdődtek. Kotrógépekkel mélyítik és szélesítik a tavat, igyekezve visszaadni azt a polgároknak. A környéken lévő nyárfást pedig, az idén, több száz új facsemetével bővítették.

Hogy a kerékpártúránkkal a nap végére elértük e célunkat? - az biztos.

Letekertünk 38 km-t olyan útvonalakon melyet még a helyiek sem igazán ismernek, láttuk, ami új és a modern, láttuk mi az, amin változtatni kell, és tudjuk mit kell megtartani a jövőnek. Nekünk pont elég, hogy a gyerekek tudják.

Köszönet a résztvevőknek, a koordinátoroknak –Fekete Helgának, Sándor Istvánnak, az önkéntes non-stop bringázóknak – Tóth Andornak, Csabai Norbertnek, Dávid Donáldnak akik az úton bíztatták és támogatták a kisebbeket, biztosították az útvonalat, és azoknak a tanároknak, akik felügyelete alatt zajlott a kerékpártúra. Köszönet Bíró Ákosnak, aki lehetővé tette, hogy mindenki jóllakottan, füstösen induljon haza a szalonasütésről.

fekete h.

MUNKÁLATOK AZ IPARI PARKBAN

A munkálatok a Small Steps ipari parkban továbbra is nagyon szépen haladnak.

Áprilisban megtörtént az, amire már nagyon régen várunk: befektetőnk helyi embereket alkalmazott az építkezésen! Igaz, nem állandó munkáról van szó, kezdetben csak szezon jellegű, de mindenképpen előrelépést jelent. Terveik szerint májusban és júniusban is foglalkoztatni fognak helyi munkásokat, akiknek kiválasztásában a segítségünket kérték. Mi természetesen a saját adatbázisunkból ajánlottunk embereket, azzal hogy a döntés joga a befektetőt illeti. Tehát a jelöltek azok közül az emberek közül kerültek ki, akik már átadták nálunk önéletrajzaikat.

Itt szeretném megemlíteni, hogy még mindig lehetőség van önéletrajzok átadására irodánkban!

A kútház és a hozzá tartozó aknák kiépítése már a vége felé jár. Az építkezés befejeztével a következő feladat az épület és az aknák elektromos vezetékekkel való felszerelése lesz.

Befejeződött a Malom út szanálásának első része is. Az első 110 méteres szakasz egy beton réteget kapott, az út folytatását pedig zúzott kővel újítottuk fel. Ennek köszönhetően az ipari park most már csapadékos időben is könnyen megközelíthető.

Bojtos I.

Észrevételeim...

Még mindig tavasz van. Elmúlt május 1. is. A határ zöld, a meggyfák elvirágoztak, de jó meggytermésre már nem lehet számítani.

Ami a május 1-e megünneplését illeti, a strandon nemigen volt sem ember, sem hangulat. Ha jól láttam, főzőverseny sem volt. Ezek főleg szervezési melléfogások, vagy felületes szervezés eredményei, ha egyáltalán volt ilyen.

Most, az ünnepek alatt volt alkalmam és főleg türelmem átnézni a Dombos Tv. hirdetéseit, és már sokadszor megállapítottam, hogy a hirdetések nyelvezete, azok helyesírása, sok esetben minden kritikán aluliak. Nem tudom mi a jó ebben, de biztosan zavar minden írástudó embert, - már ha az kíváncsi ezekre a hírekre.

Személy szerint nekem jól esne, ha a megjelenő hírek, közlemények lektorálás után kerülnének képernyőre.

Más. Igaz, hogy mostanában nem sokat jártam a határban, de Verbászra menet elnézegettem a nemrég ültetett fákat.

Most már látszik hogyan sikerült az ültetés. A verbászi határ felé haladva mind több az elszáradt csemete. Főleg azok száradtak ki, amelyek szántásba lettek ültetve. Ez a száradás több mindennek köszönhető, a laza földnek, növényvédő szereknek, stb. Mindenesetre reménykedjünk, hogy a többi megmarad. Jó lett volna a sok szil és más fák mellett nagyobb mennyiségű dísfát is beszerezni az utcákra. Állítólag erre is volt lehetőség, de lehet, hogy ennek kommunikációs akadályai voltak. Talán ide kapcsolódik az a hír is, hogy kimérik a fontosabb, határba vezető utakat, többek között a verbászi utat, de ezzel úgy vagyok, hiszem, ha látom. Mindenesetre a határba vezető fő közlekedési útvonalakat kell először rendbe rakni, ha rendezett határt akarunk, de a jelenlegi rendetlenség sokaknak megfelel.

Lassan közelegnek a Meggynapok és erről jut eszembe, hogy végre valahára, a különféle bemutatókon megjelentek a meggyből

készült termékek, mint a befőtt, a lekvár, stb. Valahol talán ez a cél a meggytermesztésben. Egészséges biotermékek készítése. A nagybani meggytermesztés nemigen kapcsolható egybe az egészséges táplálkozással. Minden elismerésem azoknak, akik a meggyből készült egészséges termékek készítésével foglalkoznak. Nemrégiben láttam egy kiállításról készült képet, amin az imént említett termékek szerepeltek. Nekem csak az szűrt szemet, hogy mindegyik termék szinte azonos címkével volt ellátva. Egy grafikailag jól kidolgozott címke sokat jelenthet egy piacra kerülő új termék sikerének.

Remélem a következő Meggynapokon már több ilyen terméket is látunk. Remélem a Fecske következő számában több információval tudok szolgálni úgy a közéleti dolgokról, mint a Meggynapok szervezésének menetéről.

Sárándi István

A GYERMEK FELCSEPEREDETT

Régen történt, amikor egy összejövetelen **Fekete Géza** csak annyit mondott, hogy a bornak egy szép napon jelentős szerep jut majd. Az öregjeink névestéken mesélték, hogy a feketicsi embereket több ízben húzta ki a csávából az itt termett szőlő vagy a házi bor. Géza akkoriban a magyarországi pompás borfesztiválok hangulatáról mesélt, miszerint helyénvalónak tűnik a látszat, hogy a szőlészet ösvényein haladva ismét ránk mosolyoghat a szerencse. Eltelt egy évtized, időközben Géza munkája nyomán megalakult a Gazdakör. Annak keretében dolgozott sikerrel a szőlészeti – borászati szakcsoport. Amikor az elfogadhatatlan háborús történelem miatt bezárultak köröttünk a kapuk, szerencsére a boroshordókon a csapok nem! A borívó embertársaink egészséges és baráti támogatása nyomán átvészeltük azokat a nehéz időket, sőt az új évezred első éveiben a világban látottak alapján megalakítottuk a saját Bácskai Borrendünket. Mindez azonban feldolgozhatatlan újdonságként robant a közösség színe elé. Az út göröngyös volt, de ma már látszik, hogy akkor fején találtuk a szöveget.

A Bácskai Szent György Borrend 2005. április 24-én alakult Topolyán a Mezőgazdasági középiskola termeiben. Mi voltunk Szerbiában a második Borrend.

Megalakulásunk alkalmával nagy szerep jutott a Csongrád megyei Szent Vince és a villányi Custodes de Vinorum borrendeknek, melyek a kezdeti bátorításuk mellett mindmáig támogatják munkásságunkat.

Az eltelt időszakban igyekeztünk terjeszteni a borrendi eszméket és ennek eredményeként egy évvel a fennállásunkat követően Versecen Szent Theodor néven közreműködésünkkel megalakult a harmadik borrend Szerbiában.

A következő év folyamán, 2007-ben Bogácson társult tagjai lettünk a Magyarországi Borrendek Országos Szövetségének is. Ez igen nagy megtiszteltetést jelentett, hiszen ily módon az Európai Unió küszöbére léphettünk.

A borrendi mozgalmak alapelvei szerint tevékenykedünk. A bácskai borvidék iránti elkötelezettségünket hirdetjük.

Borrendünk a Közép-Bácska, főleg a Telecskai dombok lankáin elterülő vidéket öleli fel. Ezen a vidéken a szőlőtermesztésnek és a borászatnak már néhány évszázados hagyománya van. A vidék talaja főleg löszös, melyen a szőlő jó termést hoz és kiváló minőségű borok előállítását teszi lehetővé. Boraink gazdag illat és íz világukkal, de testességükkel is

kiemelkedően szerepelnek a hazai és a határon túli versenyeken.

A borrendeknek legendája van. A miénk dióhéjba szorítva így hangzik:

Vidékiünkön, az 1870-es években kolera járvány söpört végig, de megfigyelték, hogy a borívó embereket elkerülte ez a kór! Ma tudjuk, hogy a savanyú közeg elpusztította a bacilusokat, akkor azonban a bort életmentő italként emlegette a nép.

A hivatalos fennállásunk ötödik évfordulóját a Borrend alapító nagymestere, Fekete Géza nem érthette meg. Sajnos már nem láthatta, hogy napjainkban országszerte egymás után alakulnak a borrendek, hogy elősegítsék az itthon készített jó minőségű borok felhozatalát. Emellett hozzájárulnak az idegenforgalom általános fellendítéséhez, a különféle civil programok megálmodásához és megvalósításához.

Az megalakulásunk tehát György napon történt és az idei ünneplésünk is ugyanúgy György napra esett.

Ahogy a nyilvánosság előtti megjelenésünk alkalmával már szokásos, ezúttal is borlovagi avatásra került sor. **Dr. Csengeri Attila**, a Tartományi Egészségügyi Titkár tett borlovagi esküt. A fogadalom szövege így hangzott el:

„En, Csengeri Attila ünnepélyesen megfogadom, hogy mint a Bácskai Szent György Borrend tagja legjobb tudásom szerint hirdetem a bácskai borok dicsőségét, ápolom a helyi hagyományokat és kultúrát, valamint mindent megteszek e táj szépségének megőrzéséért. Magatartásommal és tevékenységgemmel öregbítem a borvidék hírnevét magam és minden igaz borbarát örömeire. Isten engem úgy segítjen!”

A Magyarországi Borrendek Országos Szövetségének elnökségi küldöttségét, a villányi Borörök, a móri Brindisi Szent Lőrinc és a Csongrád megyei Szent Vince borrendi küldöttségeket nagy örömünkre Korsós Tamás úr személyében a megbízott magyar nagykövet is üdvözölte. Szerbiából minden borrend jelen volt. A szabadkai Arena Zabadkiensis, a verseci Szent Theodor, az aleksandrováci Monah Dorotej és a fővárosi Singidunum egytől egyig. Ebből is kitűnik, hogy a borrendi mozgalom egyre csak terebélyesedik. A mindennapi gyakorlat azt mutatja, hogy ez a tevékenység erőteljes húzóerőt képvisel a társadalmi életben.

A találkozó a topolyai városi múzeum előtti gyülekezéssel vette kezdetét. Ezután a Kray kastély dísztermében tartottuk meg az ünnepi ülést, megköszöntük a támo-

gatóinknak az eddigiek során nyújtott segítségüket, kiosztottuk a kiemelkedő eredményt elért tagjainknak az egyesületi okleveleket. Feketicsről Fekete Andor, mint a Fekete pincészet képviselője és Pál István, Bajsáról Viljanac Milisav, Cesznák Tibor és Mileticki Lazar vehette át a kitüntetett oklevelet. Horvát László borlovagnak a temerini, borverseny állandó szervezéséért Tólos Tamás nagymester nyújtotta át az MBOSZ kitüntetését. A borrendek jókívánságainak elhangzása mellett felmerült a szerb borrendi asszociáció megalakításának időszerűsége és a szőlészeti – borászati tanösvények megvalósításának távlati lehetőségei. Közvetlenül a konferencia után Dr. Fülöp Mihály bemutatta a kétszáz évet átfogó borcímke gyűjteményét, majd lezajlott a fentebb már említett borlovag avatási szertartás.

Baráti társalgásra a topolyai színház előcsarnokában adódott alkalom. A kemencéből frissen szedett pékárúval és a borrendi szokásokhoz híven borrendi borokkal kínáltuk egymást. A Kerekes borház jóvoltából finom Tokay borokat is ízlelhattünk.

A borrendi fogadalom jegyében a messze-földről érkezett hazai és külföldi vendégeinknek bemutattunk néhány a környéken található turisztikai objektumot. A rendelkezésünkre álló idő rövidsége diktálta az útirányt, így a természetbarát Kátai tanya valamint a vendégház megtekintése fért bele a délutáni tervbe.

A meghívott vendégek között a Budapesttől Belgrádig húzódó reláció minden nagyobb városából turisztikai képviselők is jelen voltak, hiszen borrendi alapfeladat hozzánk vonzani más vidékek utasait és jó házigazdaként viseltetni irántuk.

Érdekességként hat, de így igaz, hogy a hazaérkezésük után a két „nagy hatalom” előjárói Budapestről és Belgrádból szinte azonos tartalmú köszönő levelet küldtek a címünkre, azzal a megjegyzéssel, hogy kitűnően érezték magukat nálunk és szeretnének ide családotól eljönni.

Nagy öröm a vendégül látottaktól illet halnani, mert nagy öröm másnak kellemes és szép pillanatokat szerezni.

Őszintén mondom, ezért érdemes tevékenykedni.

Tóth János

RIPORTOK INNEN ONNAN

„Ahol a szavak elhagynak bennünket, ott kezdődik a zene”

Heinrich Heine

Heinrich Heine fenti idézete jól tükrözi mi is valójában a zene. Több, mint egy kimondott szó. Egy összetett jelenség, amelynek ereje felfoghatatlan. Könnyekre fakaszt, szerelembe ejt, vigasztal. S mindezt teszi szavak nélkül.

Szerencsésnek mondhatják magukat azok, akiknek tehetségük van a zenéhez, hisz a zene tekinthető egy nemzetközi nyelvnek, amivel tömegekre képes hatni egy ember.

Ezen szerencsés emberek közé tartozik **Tóth Sós József** is, akivel riportom készült. Józsi bácsi, mert én így hívom őt, 1957-ben csöppent bele a zene világába. Életének majdnem fél évszázadát a zene határozta meg. A következő sorok tanúskodnak arról, mit jelent zenésznek lenni, és mit jelent a zene iránti igazi, szívből jövő szeretet.

-Hány éves zenei múltra tekinthet vissza?

-1957-ben kezdtem zenével foglalkozni. Negyvennyolc éves aktív zenei pályafutást tudhatok magam mögött. Ezt a negyvennyolc évet zenekarban töltöttem.

-Tudom, hogy ennyi idő távlatából nehéz, de emlékszik-e az első alkalomra, amikor a zenével találkozott, és amikor tudatosult magában az érzés, hogy zenével szeretne foglalkozni?

-Édesapám vette észre, hogy hajlamos van a zenére. Az akkori szegény világban csak egy kis, tizenkét basszusos harmonikára futotta, így ez volt az egyetlen hangszer, amin gyakorolhattam és fejleszthettem magamat zenei téren. Abban az időben élt egy karmester a faluban. Ő tanította akkor az összes zenélni vágyó fiatal. Tizenkét éves koromban kezdtem el muzsikálni a feketicsi Tűzoltó zenekarban, mint aktív tag.

2005-ben betegségem miatt abbahagytam a zenélést. Úgy éreztem, nem bírom már tovább, mert a lakod-

dalmas zenésznek nem könnyű a munkája, és számomra kimerítő lett volna az a tempó. Volt saját zenekarom is, 30-35 évig voltam zenekarvezető. Azóta már sajnos haltak is meg közülünk. Később a szenttamási Hetes Fogat zenekarba kaptam meghívást. Itt családtagként fogadtak.

A Hetes Fogatban eltöltött időszak lényegesen könnyebb volt számomra, hisz nem voltam már zenekarvezető, és nem volt annyi felelősség a vállamon. A zene mellett még földműveléssel is foglalkoztam, így valójában soha sem volt szabadidőm, mert hétvégeken mindig volt fellépésünk. Gyakran dupla lakodalmakat muzsikáltunk végig, hisz abban az időben a reformátusok szombaton, a katolikusok pedig vasárnap tartották a lakodalmakat. Kezdetben nem kaptam részesedést csak annyit, ami feleslegként kimaradt, ami nem volt túl sok. Később annyi pénzért zenéltünk, amennyi egy napszamos bére volt abban az időben, ez nem volt több 50 dinárnál. Mindezt nem panaszkodásként mondom, csak a tényeket közlöm, mert ha újra kezhetném megint csak zenész lennék. Gondolkodás nélkül.

-Kitől ered ez a mérhetetlen szeretet a zene iránt?

-Édesapám és nagybátyám is szerették a zenét, de nekik nem állt módjukban továbbfejleszteni magukat zenei téren, mert nem volt rá anyagi lehetőségük.

Talán éppen ezért, amikor érdeklődést mutattam a zene iránt, édes-

apám nagy áldozatot hozott annak érdekében, hogy megadhasa a lehetőséget, hogy zenélhessek. 1965-ben bekerültem egy igen komoly zenekarba, amit Fekete István vezetett. Ekkor édesapámnak köszönhetően, szegénységünk ellenére alkalom nyílt, hogy tanulhassak és továbbfejlesszem zenei tudásomat. És lassan kezdett alakulni zenei pályám. Azóta sok idő telt el, ami alatt rengeteget megtanultam. Több éves tapasztalatból mondhatom, hogy nem könnyű zenésznek lenni. Nagyon sok idő, munka és szeretet kell hozzá. Elengedhetetlen továbbá a hallgatóság tisztelete. És az sem rossz, ha ismerjük a hallgatóságot, ha tudjuk kedvenc nótájukat. Nekem ebből a szempontból nagy szerencsém volt, mert jó emlékezőtehetséggel rendelkeztem, így mindig tudtam kinek melyik a kedvenc nótája. Ez különösen jó, mert a hallgatóság nagyon hálás ezért, és a zenésznek azaz elsődleges célja, hogy a hallgatóság kedvére tegyen. Nekem is mindig ez volt a legfontosabb. Soha nem engedtem meg magamnak, hogy bármilyen probléma befolyásoljon a

munkámban. Amikor zenéltem, csak a zene számított és a hallgatóság. Ennek köszönhetően még a mai napig is tisztelnék az emberek.

Régi zenésztársaimmal is tartjuk még a kapcsolatot. Tölgyesi Tiborral a Hetes Fogatból most is összejárunk, és olyanok vagyunk egymásnak, mint a testvér, pedig már öt éve nem zenélünk együtt.

-Ön szerint elég a zenét szeretni ahhoz, hogy valaki jó zenész legyen? Vagy több kell ennél?

-Zenésznek lenni egyet jelent az áldozatkészséggel. És aki erre nem hajlandó, az inkább ne legyen zenész. Nekem soha sem voltak szabad hétvégeim. A nyaralást sem engedhettem meg magamnak, csak nagyon ritkán. Volt úgy, hogy évente huszon-

nyolc- harminc lakodalmat végigmuzsikáltunk. És ezek csak a lakodalmak, mert emellett voltak még bálak és más rendezvények. Péntekenként rendszeresen voltak a halvacsorák, és ott is mindig húzni kellett a talp alá valót.

-Ha jól tudom, zenélt a Hetes Fogat zenekarban? Röviden mesélne erről az időszakról?

-Bátran kijelenthetem, hogy zenei pályafutásom legszebb időszaka a Hetes Fogatban eltöltött idő. Büszke vagyok, hogy velük zenélhettem. Nagyon jó társaim voltak. Megbízhatóak. Most a közeljövőben tervezünk egy találkozót a régi barátokkal, zenésztársakkal. Még most is hívnak, hogy zenéljek velük, de nem vállaltam egészségügyi okokból, de

ha bírnám nagyon szívesen vállalnám.

-Ennyi átmuzsikált év után, ennyi tapasztalattal és persze emlékekkel a háta mögött, gondolt-e arra, hogy megörökíti vagy valakivel megörökítteti életének ezt a részét?

-Szenttamáson folyamatban van egy ilyen projektum, de csak helyi szinten. Mivel tagja voltam a szenttamási Hetes Fogat zenekarnak, így rólam is említést tesznek. Viszont én szeretném, ha bácsfeketehegyi viszonylatban is megvalósulna egy ehhez hasonló projektum, hisz falunk is büszkélkedhet kiváló zenészekkel. Nagy munka ez, és még nem sikerült találnom valakit, aki ezt elvállalta volna. Én hozzá tudnék járulni képekkel, adatokkal. De remélem egyszer ez is megvalósul.

SZ.a.

AZ ÖNZETLEN SEGÍTSÉG

Ebben az elanyagiasodott, felgyorsult világunkban, amikor már igen kevés időt tudunk szentelni a rokonai, a családi kapcsolatok fenntartására, ápolására esetleg szükség esetén egyik-másik hozzánk közelebb álló megsegítésére, felkarolására, bizony buzdító, ösztönző-erőként hat ránk az alábbi történet, amely a közelmúltban történt közvetlen közelünkben, itt Bácsfeketehegyen. Történetünket talán ezúttal a közelmúlt felidézésével kell kezdeni, amikor **Martinović Nikola** és családjának tulajdonában lévő ház üzlethelyiségében az előző bérlő több visszamaradt árucikket is otthagyt, amelyre már nem tartott igényt. Az eset idején a még velünk lévő Nikola családi összhangban úgy döntött, hogy a – főleg üdítőitalok, kekszek és egyéb élelmiszeri áru-

cikkeket – elajándékozzák. Értékelésük, véleményezésük szerint ezt az ajándékcsomagot elsősorban a bácsfeketehegyi székhelyű Izida Anya és Gyermekevédelmi társulat érdemli ki, és tudja kellően, szükségyszerűen, a kellő igények és szociális adottságoknak helytállóan legracionálisabban szétosztani településünk érintett tagjai között. Az Izida vezetősége és tagsága ezt az ajándékot köszönettel és hálával el is fogadta.

Nemrégiben a Martinović család életében váratlan és gyökeres változás történt. A családfő Martinović Nikola drasztikus gyorsaságú halála felforgatta, némileg megváltoztatta a családi harmónia, együttélés hétköznapijait. Nikola eddigi munkássága tevékenysége, emberbaráti hozzáállása, állandó segítőkészsége a rászorulóknak, úgy a sport-és kulturális tevékenységének elismeréseként a temetésén rengeteg helybeli lakos, fiatal-öreg egyaránt, nemzeti hovatartozástól függetlenül, de vidékről is, más országokban élő rokonok, barátok, ismerősök, egykori

üzletfelek tettek végtisztességet koporsójánál.

- Mintha minisztert, vagy államfőt temettek volna, olyan rengetegen voltak a temetésén. A környező utcák, az a falurész szinte tele volt parkoló autókkal, a közlekedés csak gyalogszerrel volt lehetséges – tájékoztatott a temetésről hazaérkező fiam.

A Martinović család a családfő – legtöbbünk által Nikónak ismert – elvesztésével a pótolhatatlan úrral a szívükben, a begyógyíthatatlan sebek súlya alatt éli és viszi a szeretett férj, apa, após, nagyapa, rokon, barát emlékének fájdalmas terhét. A gyász és a fájdalom, a mérhetetlen veszteség ennek ellenére sem zökkenett ki a tragikus hírtelenséggel megözvegyült Boszilykát a humán, emberbaráti érzéseiből és a férje – akivel mintegy négy évtizednyit éltek együtt – temetésének negyven napos gyászmemorialis alkalmából a fiaival egy említésre méltó összeggel járultak – ismételtlen – az Izida létezésének, működésének és továbbfejlődésének elősegítéséhez. A Izida ezúttal is köszöni a Martinović család adományát, amelyet nemes célokra fordítanak.

Szikula Béla

AKKOR GONDOLKOZZUNK...?

ÉLJEN MÁJUS ELSEJE, AVAGY A LUSTA ÉS BEKÉPZELT MUNKÁSOKRÓL

Csodálják, hogy a címben így fogalmazok, mikor mindig arról kesergek, hogy a munkavállalók milyen nehéz helyzetben vannak a munkaadókkal szemben, vagyis ez most vagy egy pálfordulás, vagy egy nagy, szemtelen, arrogáns balcsavar, amivel éppen a tehetetlenségemben érzett fájdalomat fejezem ki. Sajnos éppen erről az utóbbiról van szó, mivel a nagy „demokráciában” senkinek sincs kötelessége törődni a másikkal, nehogy annak a szabadsága korlátozva legyen, így sajnos ebben a legújabb, liberális kaszinókapitalizmusban, demokratikusan úgy halunk éhen, ahogy akarunk.

Nem csak titokban, de most már mind hangosabban visszasírjuk a már harminc éve elhunyt Titó bácsit, de hát most már belőle sem maradt más, csak az, hogy Őt okoljuk a mai összes problémánkért.

A cím második része nem azt jelenti, hogy fogadalmam ellenére (ami három év múlva jár le) elkezdtem inni, hanem a munkaadókat idéztem, de, ha valaki elkezdene náluk kilincselni és megkérdezni, hogy valóban ilyen véleményük van a munkásokról, akkor engem hülyéznenek le.

Igen, mit képzelek én magamról, mit meg

nem engedek magamnak, mikor Ők mindent megtesznek, hogy egy ilyen válságos időben is minél több embert alkalmazzanak, de hát nekik sem olyan kell, aki nem akar dolgozni, vagy nem tud, mivel, hát nekik is meg kell szenvedni a pénzükért, meg a végek végén miért nem az államot szidom, mikor mindenki tudja, hogy csakis az a hibás.

Az állam, a kormány, a politika? Az, de nem ma! Ez már totál szemtelenség! Igen szemtelen, arrogáns, meg amit csak tudnak, még ilyen és ehhez hasonló jelzőkkel illethetnek, de akkor is azt mondom, hogy bennünk van a hiba. Főleg a munkavállalókban. Igen, vagy mondhatnám úgy is, hogy a népben. Igen birkák vagyunk. Nem csak a címerünkben, de a valóságban is. Semmi mást sem kellene tenni, csak a törvényt betartani, vagyis betartatni a munkaadókkal is. Nem a kormánynak kell befizetni a nyugdíjalapot, az egészség és szociálisvédelem alapba való kötelezettségeket, hanem a munkaadónak; nem beszélve a szerződött munkabért is, amit szintén késve, vagy egyáltalán nem fizetnek ki, mivel, hogy mit gondol a munkás, hogy nekik (a munkaadóknak), csak úgy az ablakon dobálják be a pénzt,

amúgy is van sokkal nagyobb gondjuk, mint a munkás fizetése. A végek végén, akinek nem tetszik, le is út, fel is út, egy helyett tízet is talál, még jobbat is, és még hálás is lesz érte, nem pedig olyan, aki a jogaira hivatkozik.

Az, hogy a dolgok így állnak, nem tagadhatja le senki, de tisztelet a kivételnek, vannak olyan munkaadók, akik ki/befizetik a vállalt kötelezettségeiket, és olyan munkavállalók, akik becsületesen elvégzik vállalt munkájukat, meg nem is háborognak, lázadoznak, követelőznek. Akinek nem inge, ne vegye magára.

Az állam, annak megfelelő szervei, pedig jó lenne, ha arra vigyáznának, hogy megfelelő törvények szülessenek, azok be legyenek tartva, a törvények megszegőit pedig megfelelő módon legyenek szankcionálva (büntetve, de ha kell, jutalmazva is) ne pedig, sógor, koma jó barát alapon, eltussolva. Legyen vége, a pénz beszél, kutya ugat, a karaván halad despotikus rendszernek.

A végek végén, mégis csak, éljen május elseje.

Bíró Csaba

ÉP TESTBEN ÉP LÉLEK

LABDARÚGÁS

A **Jadran** szépen, lehetőségei szerint játssza mérkőzéseit, itthon legyőzte a szomszéd Njegosť 2:1-re, Tavankúton , a helység nevét viselő csapattal 2:2 arányú döntetlent ért el, majd itthon 2:1-re legyőzte a Krivaját, majd 2:1-re kikapott Kishegyesen az Egységtől.

Nem is lenne semmi probléma, hogy hol nyernek, hol veszítenek, mivel a labda kerek, de sajnos a vandalizmus és a huliganizmus már a mi „jelátóinkra” is eljutott.

Sajnos a nagyfényi Preporod szurkolóinak egy része, nagyon csúnyán viselkedik a pálya mellett, ahelyett hogy csapatuknak drukkolnak, fajtalanokodnak, gyűlölködő szlogenokat kiabálnak, gyalázkodnak, így sajnos Kishegyesen és Szikicsen is a gyönyörű sportnap kellemetlen incidensé fajult.

Nálunk május másodikán kellett volna,

hogy vendégszerepeljenek, de a veszély miatt szerdára halasztották a mérkőzést, így a lapzártá utáni eseményekről, a következő számunkban hitelesen tudósítunk.

TEKE

A 20. fordulóval befejeződött a tavaszi idény a II Vajdasági tekeligában, annak ellenére hogy a golubinciaikat legyőztük 2:0 (7:1) az utolsó előtti helyen végeztünk.

Sajnos saját pálya nélkül nem lehet ettől jobb eredményt elérni, ezért bízunk benne, hogy csapatunk hamarosan, az ujj most már alapjaiból lassan épülő tekepályán fog játszani és edzeni, ami jobb eredményekhez fog vezetni.

BIRKÓZÁS

Kanizsán a fiúk megint csodálatosan szerepeltek Húsvétkor, még pedig **Fehér**

Áron és **Alen** és **Tamás Ferenc** második helyezést, **Kuntics Lehel**, **Gellányi Leonszító**, **Berec Dinó**, **Papp Szabolcs** pedig harmadik helyezést értek el.

Ez mellett meg kell említeni, hogy az ifjúságiak korcsoportjában **Fehér Alen** Nagybecskerekben is első lett.

ASZTALITENISZ

A 18-dik fordulóval befejeződött asztaliteniszezőink észak bácska-bánáti 2009/2010-es ligamérkőzéseit. A tíz klubot tartalmazó ligából a fiúk a nyolcadik helyen zártak, ami nem rossz eredmény figyelembe véve azt, hogy először indultak ilyen mérkőzéseken. Sok tapasztalatot szereztek, így ismerve a többi csapatot remélhetőleg jobb eredményt fognak elérni a következő szezonban. A felkészülések továbbra is folytatódhatnak, készülve az őszi szezonnyitásra.

szerk.

Az önkormányzatokról szóló törvény 20. és 40. szakasza (SZK 129/2007 számú Hivatalos lapja), az Alapítói Okirat 12. és 53. szakasza (Kishegyes Község 13/2008 számú Hivatalos Lapja- módosított szöveg) és a 2010-es évi Költségvetésről szóló Határozat (Kishegyes Község 18/2009 számú Hivatalos Lapja) alapján, Kishegyes Község elnöke

PÁLYÁZATOT

ír ki, a polgári egyesületek projektumainak résztámogatására vagy támogatására

1. Pályázati kiírás céljai

A pályázati kiírás általános célja a polgári egyesületek Kishegyes Község társadalmi és gazdasági fejlődésére irányuló programjainak résztámogatása vagy támogatása.

A projektumok elbírálása és az eszközök odaítélésekor előnyben részesülnek azok a projektumok melyek összhangban vannak Kishegyes Község elfogadott Stratégiai terveivel: Kishegyes Község Hely Ifjúsági Akció Terve (Kishegyes Község 12/2008 számú Hivatalos Lapja), Kishegyes Község Szociális Védelmi Stratégia (Kishegyes Község 7/2008 számú Hivatalos Lapja), Kishegyes Község Fejlesztési Stratégiájával (Kishegyes Község 18/2009 számú Hivatalos Lapja) és Kishegyes Község Turisztikai Stratégiájával (Kishegyes Község 18/2009 számú Hivatalos Lapja).

2. Az eszközök rendeltetése

Az eszközök a polgári egyesületek programjainak résztámogatására vagy támogatására irányulnak: projekttevékenységek közvetlen költségei (projekttevékenységek) és közvetett költségei (helyiségbérlet, kommunikáció, irodai eszközök, fűtés és villanyáram), projekt csapat költségei.

3. Pályázók köre

A pályázaton részt vehetnek a Kishegyes Községben székhellyel rendelkező polgári egyesületek, és/vagy azon szervezetek, melyek tevékenysége Kishegyes Községben folyik, valamint NEM felhasználói Kishegyes Község 2010-es költségvetésének. A pályázaton nem vehetnek részt azok a polgári egyesületek, amelyek nem tettek eleget elszámolási köztelezettségüknek Kishegyes Önkormányzata felé.

4. Pályázati kiírás feltételei

A benyújtott pályázatok értékelése alapján és a községi elnök által kinevezett Pályázati Bizottság javaslata alapján egyszeri viszanemtérítendő támogatás ítéltető meg, a pályázati keretösszeg a 2010. évben

2.000.000,00 dinár. Egy szervezet több projekttel is pályázhat. A projektek megvalósítási határideje 2010. december 31.

A pályázatot kizárólag az előlátott formanyomtatványon lehet benyújtani, 2010. május 3-tól, amely személyesen átvehető a Kishegyes Község önkormányzatának épületében (Fő utca 32.) a 14-es számú irodában (iktató), vagy letölthető a www.kishegyes.com internetes oldalról.

A támogatásban részesülő szervezetek kötelesek célirányosan felhasználni a megítélt támogatást, és kötelesek az esetlegesen fennmaradó eszközök banki visszautalására a községi költségvetés megfelelő költségvetési tételére. A támogatásban részesülő szervezetek szakmai és pénzügyi elszámolást kötelesek benyújtani a projekt lezárását követő 15 napon belül, de legkésőbb 2011. január 15-ig.

Kishegyes Község fenntartja azt a jogot, hogy szükség esetén hiánypótlást kérjen és kiegészítő feltételeket szabjon a pályázó szervezeteknek, valamint a projekt lebonyolításának ellenőrzését. A benyújtott pályázati dokumentációt nem áll módunkban visszajuttatni a pályázóknak.

Benyújtandó pályázat részei:

a) Kötelező rész:

- 1) Pályázati formanyomtatvány
- 2) Költségvetési formanyomtatvány
- 3) Bejegyzésről szóló végzés fénymásolata
- 4) Banki folyószámla nyitásáról szóló szerződés fénymásolata
- 5) Amennyiben partnerségben valósul meg a projektum, kötelező leadni a partnerségről szóló szerződés vagy memorandum fénymásolatát
- 6) A teljes projektjavaslat elektronikus formában CD-n.
- 7) A feltételeket elfogadó és az adatok hitelességét bizonyító nyilatkozat

b) Ajánlott rész:

- 1) Anyagok, publikációk, újságcikk, más dokumentáció, ami bemutatja a szervezet munkáját
- 2) Ajánló levél

5. A pályázat benyújtásának módja

A pályázatot zárt borítékban, három nyomtatott példányban és elektronikus formában kell benyújtani a kishegyesi önkormányzat épületében (Fő utca 32.) 14-es számú irodájában (iktató), vagy postai úton legkésőbb 2010. május 21.-ig, a következő címre: Pályázati bizottság, Kishegyes Község, 24321 Kishegyes, Fő utca 32. A borítékra feltüntetni: **PÁLYÁZATI FORMANYOMTATVÁNY A POLGÁRI EGYESÜLETEK TÁMOGATÁSÁRA – NEM KINYIT-**

NI A PÁLYÁZAT HATÁRIDEJE ELŐTT.

A hiányos és határidőn túl érkezett pályázatokat nem vesszük figyelembe.

Tájékozódni a 730-010 telefonszámon, 119 melléken, vagy elektronikus úton az opstina.maliidos@gmail.com lehet.

6. Eredményhirdetés

A pályázat eredménye Kishegyes Község Hivatalos Lapjában és a www.kishegyes.com internet oldalon jelenik meg. A pályázókat az eredményről postai úton, vagy e-mailben értesítjük legkésőbb 2009. május 31. ig.

Kishegyes Község Elnöke: Csóré Róbert
Ikt.sz.: 06-1-47/2010-01

Kelt: 2010. május 04.

Kishegyes

Új munkahelyek létrehozására kiírt támogatás 2010-ben

Kiíró intézmény: Tartományi Munkaügyi, Foglalkoztatási és a Nemek Egyenjogúságával Foglalkozó Titkárság
A kérvények beadásának kezdete: 2010.május.04.

Beadási határidő: az erre szánt pénzeszközök készletéig

Elnyerhető pályázati összeg: Kishegyes községben 130.000,00 dinár

Összefoglaló: Egyszeri, vissza nem térítendő támogatásban részesülhetnek azok a vállalkozók, akik vagy - mozgássérült, roma, egyedülálló szülő, nő, 30 év alatti és 50 év feletti személyt alkalmaznának, vagy olyan személyt, aki hosszú ideje munkanélküli, és szerepel a nyilvántartásban.

Bővebb információ a Tartományi Munkaügyi, Foglalkoztatási és a Nemek Egyenjogúságával Foglalkozó Titkárság honlapján: www.psrzp.vojvodina.gov.rs

További információért keresse fel irodánkat!

Minden munkanapon 07,30-14,30 között, várjuk az érdeklődőket, földműveseinket és gazdálkodóinkat.

A Prowag csapata
Pályázatfigyelés, Tanácsadás,
Pályázatírás, Üzleti tervek
készítése
telefon: 024/731-424
e-mail: prowag@gmail.com

LÉLEK SZÁRNYÁN

Minden év májusában meghatározó eseménye nem csak a református egyháznak, hanem falunk közösségének is, fiataljaink konfirmációi fogadalomtétele. Erre a jelentős eseményre régi szokás szerint a pünkösd előtti vasárnapon kerül sor, majd ezt követően pünkösdkor vesznek először úrvacsorát a konfirmált fiatalok.

Régi hagyomány szerint, nálunk az általános iskola hatodik osztályos diákjai számára tartunk egész éven keresztül konfirmációi előkészítést. Egyik hitvallásunk, a Heidelbergi Káté rövidített változatát megtanulják a konfirmanudok, ezenkívül természetesen annak időszzerű magyarázatával is megismerkednek. Lelkesen készülnek a fiatalok és a szülők is erre az eseményre. Az utóbbi egy-két évtizedben azt is tapasztaljuk, hogy a konfirmáció utáni egykor szigorúan szerény családi ünnep, esetenként kisebb népneppekké nőtte ki magát. Az idő előrehaladásával az a tapasztalatunk nekünk lelkipász-

megerősítés?

A hitoktatás folyamata, de legfőképpen a konfirmációra való felkészülés ideje arra való, hogy ezalatt megismerjük igazán Istent, az Úr Jézust, tisztuljon ki a hitünk és megszülessen bennünk a szív szerinti keresztény élet. Ehhez pedig egyértelműen idő is szükséges, még akkor is, ha Isten kivételesen hamar történő emberi változásokat is létre tud hozni. A konfirmációi felkészítésben nem csak a lelkipásztorok tanítanak. A gyermek első iskolája a család. A szülők, nagyszülők példamutatása, otthoni hitélete, imádsága vagy káromkodása, szeretetteljes vagy gyűlölködő élete alapvetően építi vagy rombolja a gyermek lelkét.

A családok hozzáállására jellemző - főleg az utóbbi időben - a konfirmációt követő egyre nagyobb méreteket öltő „ünnepség”. Ezen jelen vannak rendszerint a keresztszülők és a közeli-távoli rokonság, barátok stb. Kérdés, hogy vajon elhangzik-e ilyenkor az imádság?

toroknak, hitoktatóknak, hogy a lelkiismeretes előkészületek ellenére is számtalan letisztázatlan kérdés maradt a konfirmációval kapcsolatosan. Vajon érett-e egy hatodik osztályos fiatal a konfirmációi fogadalomtételre, pontosabban az ezzel járó kötelezettségek teljesítésére? Esetleg csak egy kötelezettség megszűnését látja a konfirmációs fogadalomtételben vagy megszokásból, tradícióból konfirmál? Miért kell rövid idő alatt viszonylag sok kérdést megtanulni? Nem lehetne ezt egyszerűbben megoldani, egy-két kérdést megtanulni és azt ünnepélyesen felmondani a konfirmáció alkalmával? Miért szükséges a konfirmációt megelőző hatéves hitoktatás? Sokszor elhangzanak ilyen és hasonló kérdések az evangéliumi élettől és neveléstől illetve neveltetéstől távol eső szülők és gyerekek részéről is. Sokszor nem is csodálkozunk az ilyen jellegű kérdéseken hiszen a gyors társadalmi átalakulásoknak, rendszerváltásoknak köszönhetően hirtelen köszöntött ránk a szabad „vallásosság” időszaka. Tisztelet a kivételnek, sok esetben nincs meg a kellő hitbeli megalapozottsága a ma gyermekeket nevelő szülőknek és nagyszülőknek. Mire való tehát a konfirmációi előkészítés és maga a fogadalomtétel, az ún.

Eszébe jut-e valakinek a keresztelekor tett fogadalomtétel, hogy úgy nevelik és neveltetik a gyermeket, hogy hitben nőjön fel és konfirmáljon? Szülőknek vagy keresztszülőknek eszükbe jut-e hálát adni Istennek, hogy tizenhárom éven keresztül megtartotta a gyermeküket, aki most konfirmálhatott?

A konfirmáció magyarul megerősítést jelent. Ez a megerősítés hármassal vonatkozik: az előkészítés alatt Isten szentlelke erősíti hitünket. A konfirmációi fogadalomtétel alkalmával a konfirmáló erősíti meg és magára veszi azt a fogadalmat, amelyet szülei és keresztszülők tettek helyette és érette keresztelese alkalmával. Végül a konfirmált fiatal az anyaszentegyház elismeri, és megerősíti abban a jogában, hogy ezentúl úrvacsorázó egyháztag legyen. A konfirmáció tehát egy döntés, amellyel a konfirmáló kinyilvánítja hitét, hogy ő Krisztus követője szeretne lenni. Lelki felnőtté akkor válik valaki, amikor ez a döntés megtörténik életében. Isten adjon a most konfirmáló nemzedéknek és mindannyiunknak öntudatos, lelkileg felnőtt keresztény életet.

Orosz Attila
ref. lelkipásztor

ELSŐ AZ EGÉSZSÉG

AMIKOR A SZÍV MEGFÁRAD

„Ne féljete: a szív úgy van teremtvé, hogy ne álljon le komoly ok nélkül”- hallom még ma is, évtizedek multával belgyógyász professzorom megnyugtató szavait, amelyekkel lelket akart önteni az első éjszakai ügyletükre készülők orvostanoncokba. Kellett is a biztatás a halálsápadt huszonéveseknek, hiszen mivel magyarázom –istenem hogyan, miként -ha behoznak egy beteget, s mielőtt megérkezik az idősebb ügyeletes, leáll a beteg szíve. És valóban a gyakorlat a professzort igazolta, a szívhalálnak –akár a váratlannak is- később beigazolódott hogy komoly, súlyos indoka van minden esetben, a szív valóban nem állt le soha önkényesen, akkor sem, ha megfáradt, vagy kifárasztottuk. Mert a szív is megfáradhat, aminként van „meghasadt szív” is. Ilyenkor beszélünk szívelégtelenségről, de talán az idősebbeknek, akik már többször megjárták a kórházak

sürgős felvételi osztályait, a dekompenzáció elnevezés sem idegen, amint az orvosok illetik ilyenkor a szívünk kimerült izmait. Maga a szívelégtelenség tehát akkor áll fenn, amikor a megfáradt szív már nem képes elegendő oxigénnal és tápanyaggal dúsított vért szállítani testünk legtávolabbi területeire.

De dicsérjük tovább ezt a csodálatosan megalkotott szervet, amelyet a 21. század technikája megpróbál ugyan mesterséges előállítani, ám minden igyekezete a mai napokig a barkácsolás nivóján maradt, csak ideig-órái működő szerkezeteket tud legyártani. Távol áll ettől a szervtől az alatomosság, jó előre közérthetően jelzi a fáradtságát, olyan jelekkel, amelyeket a jó orvos a rendelő ajtaján belépő betegen már észlel, de magának a szív gazdájának is idejében értésére adja kimerülésének jeleit. Eleinte, - néha évekig - a beteg csak akkor érez

fáradékonyságot, fulladást, amikor fizikai munkát végez, s nem hallgat a belső szóra, amely idejében jelzi a megpihenés idejét. Hónapról hónapra, évről évre csökken a fizikai erőnléte, de nyugalmi állapotban nincs semmi panasza. Ezt nevezzük a *szívelégtelenség első stádiumának*. Ilyenkor megfeszítve minden izomerejét, szívünk emeli a vérnyomást, emeli a frekvenciaszámát, sőt újabb izomkötegeket kifejlesztve gyarapítja önmagát, hogy elvégezhesse a rája rótt terhelést. Ha még ekkor sem hallgat az ember a „szív szavára” beáll a *második –immár igen veszélyes stádium*, amikor a nyugalmi állapot sem hoz megkönnyebbülést, a fulladás érzete, a légszomj állandósul. Elmondhatjuk tehát, hogy minden esetben egy krónikus megbetegedésről van szó, aminek gyakorisága inkább női nemet sújtja, a férfiak ugyanis, nagy számban a szívelégtelenség beállta előtt áldozatul esnek a szívizom érelváltozásainak, leginkább az infarktusnak. Szívünk azonban ebben a megfáradt állapotban sem adja fel: ha nem képes elég oxigént szállítani az egész szervezetünkbe, kiválassza a pusztá léthez legszükségesebb szerveinket, a tüdőt, az agyunkat, az érzékszerveink közül a szemet, majd fontossági sorrendben tovább, a májat, a veséket, a lépet, az emésztőszerveinket, beleértve a gyomrot és a beleket és ezeknek szállít éltető oxigént, a fent jelzett sorrendben adagolva annak mennyiségét. Mivel a lábakba, karjainkba, orrunkba és az ajkakba kevesebb oxigén érkezik, ezekben a szervekben felhalmozódik a széndioxid, ami vérünket sötétte, végtagjainkat pedig kékes színűvé változtatja. Cianotikus, mondják az orvosok a *dekompenzált, vagy harmadik stádiumba jutott betegre*, aki e színváltozással valóban messze kirí az egészséges emberek közül. Emellett a végtagokban beállt keringési pangás miatt megdagad a beteg lábfeje, lábikrája, később a comb, a csípő és a hasfal is.

Dr. Kerekes József,
az intenzív terápia ny. főorvosa

MIT, MIVEL?

"A FÜSZEREK BIRODALMÁBAN"

A FÜSZEREK ÉS A BABÁK

Mikor kell kezdeni a gyermek nevelését, kérdezte egy kétéves gyermek édesanyja, mire a gyermekorvos szakember kijelentette, hogy kedves anyuka, a gyermeket a megfogantatás tudomásul vételétől kell nevelni, tehát nagyon sokat késik. A nevelésnek, a sok viselkedési szokás kialakítása mellett, az étkezési szokás/ok kialakítása az egyik legfontosabb része, mondhatjuk alapja.

A kész babaételek sajnos nagyon szegények ízesítő anyagokban, így az anyukák a saját maguk előkészített ételeket, zöldség és gyümölcs alapúakat, lassan, lépésről

lépésre fűszerezzék, így ezt a baba nagyobb élvezettel fogyasztja, és ami kicsit sem mellékes, javítja és serkenti a bélműködést, növeli a tápanyag felvételét, értékesítést, fejlődést és nem mellesleg a közérzetet is javítja.

Nagyon sokat segíthet ebben a leendő édesanya, ha már a terhessége alatt változatosan, egészségesen táplálkozik, evvel a magzat fejlődését is serkenti, de a szoptatás alatt fogyasztott fűszerek ízét a baba is megismeri, megszereti, amit később az önálló táplálkozásakor majd szeretettel fogad.

MIT MIVEL?

ALMA	FAHÉJ, SZERECSENDIÓ, VANÍLIA
KÖRTE	GYÖMBÉR, FAHÉJ
BANÁN	FAHÉJ, SZEGFÜSZEG, GYÖMBÉR
JOGURT	MENTALEVÉL, ŐRÖLT KÖMÉNY
BURGONYA	SZERECSENDIÓ, FAHÉJ, PETREZSELYEMZÖLD
TÖK	GYÖMBÉR, PETREZSELYEMZÖLD
SÁRGARÉPA	BAZSALIKOM, FOKHAGYMA
BORSÓ	KAPOR, FOKHAGYMA
ZABKÁSA	SZERECSENDIÓ, FAHÉJ, VANÍLIA
TÉSZTÁK	OREGÁNÓ, BAZSALIKOM, FOKHAGYMA
RIZS (ÉDESEN)	FAHÉJ, GYÖMBÉR, VANÍLIA
BAROMFIHÚS	KORIÁNDER, CITROMFŰ, FOKHAGYMA, BAZSALIKOM
ÜSZÖHÚS	FOKHAGYMA, PETREZSELYEMZÖLD

A FÜSZEREKRŐL A BABA EGÉSZSÉGÉNEK SZEMSZÖGÉBŐL:

ROZMARING	Javítja a vérkeringést és az emésztést, ajánlott paradicsomos ételekbe
ÁNIZS	Meggátolja a gyomorgörcsöket, sokoldalúan használható
FAHÉJ	Detoxikáló hatású, kellemes íz hatást varázsol a pépeknek
PETREZSELYEM	Vérserkentő, C vitaminban gazdag, növeli az immunitást
SZERECSENDIÓ	Segíti az emésztést, jó a bélgörcsök ellen
METÉLŐHAGYMA	Gazdag folsavban és C vitaminban, általánosan ajánlott
GYÖMBÉR	Antiszeptikus hatású, csökkenti a köhögést, és a bélgörcsöket, főleg kalácsokba ajánlott
BAZSALIKOM	Gyógyhatása általános, cserépben is termelhető, így állandóan használható

Amennyire lehet, mellőzzék a répacukrot, sót és Vegetát, amúgy pedig úgyis a baba dönti el, hogy valamit elfogad, vagy nem.

Ezek után hiszem, hogy a babák számára minden étkezés öröm lesz, a szülők boldogságára.

szerk

K E R T I T Ö R P E

EHETŐ VIRÁGOK
IV. rész

Lángvirág (*Phlox drummondii*) A lángvirág csillag alakú, pasztellszínekben pompázó virágai ideálisak a nyári desszertek készítéséhez. Kandírozva természetesen télen is élvezhetjük a kis virágok üdítő látványát, kellemes, finom ízét. A frissen kinyílt virágokat használjuk fel, a zöld részeket tépjük le róla.

Levendula (*Lavandula angustifolia*) A tiszta, friss illat nyugalmat és tisztaságot sugároz felénk: ismerjük jól a hálósobák szárazvirág-csokraiból, a fehérenműs szekrényeket illatosító kis zsákcokkákból... Ám e romantikus virág nemcsak a molyok elűzésére, nyugtató fürdő készítéséhez alkalmas, de a konyhában is kitűnő. A levendulával aromásított cukorral remek desszerteket ízesíthetünk, emellett különleges ízt kölcsönös a dzsemeknek, gyümölcskocsonyának. Az apró virágokat tépkedjük ki a csészelevelekből, a barnás, fonnyadt részeket távolítsuk el!

Lonc (*Lonicera caprifolium*) Romantikus kertek kedvelt cserjéje, amelynek illatos virágait más a XVI. században is szívesen fogyasztották kandírozva, süteményekbe sütve, sőt, gyógyhatást is tulajdonítottak neki: vérkeringést serkentőnek tartották. A lombhullató és az örökzöld fajták rózsaszínű és vajfehér virágai egyaránt alkalmasak kulináris célokra. A frissen kinyílt, erősen illatozó, nektárral teli virágok a legízletesebbek, gyümölcssalátába kitűnőek. Ízüik a nyári alma, körte zamatával remekül harmonizál. Ezen kívül szirupot, cukrot tehetünk aromássá a lonc virágaival, melyeket azután sütemények desszertek készítéséhez használhatunk fel.

Lóhere (*Trifolium pratense*) A méhek zsongta mezők, rétek szerény virága. A tehéntej is a legelőkön szép számmal található lóhere virágától lesz illatos! Nektárral teli édeskés virágai salátákhoz, zöldséglevésekhez illik legjobban. A többféle pasztellszínekben pompázó lóhere-virág mindegyike fogyasztható, ám a réti vöröshere virága a legvonzóbb színű közülük. **Majoránna** (*Origanum majorana*) E kiváló aromájú, ellenben szerény küllemű növény őshazája a földközi-tenger vidéke, de oly kedvelté vált régóta hazánkban is, hogy népdalainkban is megénekelik. A virágzás teljében vágott leveles-virágos hajtásait frissen felaprítva, vagy szárítva és morzsolva használhatjuk fűszerezésre. Kiemeli a baromfi, a bárányhúsok zamatát, különleges ízt kölcsönöz leveleknek, főzéseknek. Erős aromája miatt csínján bánjunk vele!

Mályva (*Althea rosea*) Vidéki kertek kedves díszje a számtalan színben pompázó mály-

varózsa. Levágva, vázába téve is sokáig gyönyörködhetünk benne. A csészelevelekből kitépett szirmok nemcsak kellemes illatukkal, virág ízüikkel hívják fel magukra a figyelmet, de látványuk is megnyerőek.

Menta (*Mentha* sp.) Hűsítő, kellemes illat lengi be a patakpartot - ahol vadon nő a vízi menta - a fűszerkertet, a fodormenta a kedves borsmenta virágba borult ágyásait. A menta minden fajtája fogyasztható, fedezzük föl az ányaltnyi ízbeli különbségeket köztük! A virágzás kezdetén gyűjtött menta teája mindennapiaink üdítő reggeli teája lehet, ám gyógyszer is egyben. Aromás, jellegzetes ízű levelei, virágai desszertbe, italokba, salátákba kerülhetnek, sőt, báránypecsénye mellé is odakívánczozik.

Pityang (*Taraxacum officinale*) A pongyola pityang - más néven gyermekláncfű néhol undok gyomnövény, máshol meg üreges szára, fehér szőrbőbitája a gyermekek kedvelt játéka. Ám gyökereiből emésztést serkentő, erősítő teát készíthetünk, kissé kesernyős, zenge levelei kitűnő alapjait képezhetik egy vitamindús, tavaszi salátának. Ne haragudjunk hát a pityangra, amikor belesárgállik a pázsitra! Virágaiból méz-szerű szirupot is főzhetünk.

Rózsza (*Rosa* sp.) Számtalan fajtával büszkélkedhet a nemes növény, mely határtalan népszerűséget vívott ki magának minden kultúrában. Az ókori Rómában a rózsát nagy tisztelet és szeretet övezte, fejükön rózsakoszorút hordtak, virágát szívesen fogyasztották süteményekben, s bort is készítettek belőle. A görögök és a perzsák is hasonlóan vonzódtak a rózsához, akárcsak ősi távolkeletiek: rózsával díszítették lakásaikat, és természetesen az asztalról sem hiányozhatott a rózsza illatos virága. Évszázadok óta igazi csemegének számít a rózsalekvár, érdemes egyszer megpróbálkozni elkészítésével. Amely rózsza jó illatú, annak az íze is finom. Minden fajta rózsza virága fogyasztható, ám az egyes fajták íze más és más. A teljes virágzásban lévő, kinyílt virá-

gokat gyűjtjük, lehetőleg délelőtt, amikor a haramcseppek már felszáradtak a bársonyos szirmokról.

Tökvirág (*Cucurbita pepo* var.) A tökfélék hatalmas családjához különféle alakú termésel büszkélkedő növények tartoznak - gondoljunk a spárgatökre, a kecses cukkínire, a formás patisszonra. A nagyméretű, trombitaformájú virágok fajtától függően sárgák vagy vajszerűek, melyeket megtöltve kellemes ízű ínycsiklós tálalhatunk fel. A virágokat kedvelik a hernyók is: vizsgáljuk hát át a virágokat gondosan!

Útifű (*Plantago lanceolata* major) Az utak mentén találhatunk rá - hát hol is máshol? A lándzsás útifű-szirup jótékony hatása köztudott, mindenféle légúti megbetegedés esetén javallott. Leveleinek forrázatát, például kakukkfűvel vegyítve, köhögés, rekedtség esetén használhatjuk eredményesen. Az útifű az egyik legjobb seborvosság. A szétmorzolt friss levelek segítenek begyógyítani a sebeket. A frissen szedett, megmosott, összevágott leveleket gézbe kötve helyezzük a sebre, vagy a kisebb sebeket egyenesen az ujjainkkal összetört levéllel borítsuk be.

Vadárvacska (*Viola tricolor*) Erdős, füves rétek, ligetek apró virága. Virágainak színe változatos, de jellemzően három szín variációjában pompázik. Az ibolyafélék családjához tartozó növény ízében, illatában a tavaszi illatos ibolyára emlékeztet, ám zamata sokkal enyhébb. A teljes virágzásban lévő vadárvacsk virágait gyűjtjük, s a zöld részek eltávolítása után fogyaszthatjuk, száríthatjuk. Kiváltság nyári gyümölcsökből - barackból, dinnyéből, szaftos körtéből - készült fogásokban élvezhetjük a kis színes virágok ízét, szemet gyönyörködtető látványát.

Zsálya (*Salvia officinalis*) A Dél-Európában vadon tömegesen előforduló zsálya egyes fajtáinálunk is megtalálhatóak száraz réteken, erdőszéleken. Nemesebb változatai szívesen látottak a virágos kertekben. Hosszú kocsányú füzérekben nyíló kékes, lilás virágai, ovális, illatos levelei nem csak gyógyhatásukról nevezeteseek, de fűszerezésre is kiválóak. A kellemes ízű leveleket sertéssült, kacsa- és csirketöltelék, mártások ízesítésére használhatjuk, hagyma társaságában igen harmonikus íz hatást érhetünk el vele. A zsálya fogyasztása egyben megkönnyíti a zsíros ételek emésztését. A finomra vágott levelek a belemorzsolts virágocskákkal együtt kitűnő ízt kölcsönöznek a sajt- és túrókrémeknek is.

Z. Tatjana

X IRODALOM KULTÚRA SZÍNHÁZ

Áprilisban újabb programmal gazdagította a Vajdasági Magyar Versmondók Egyesülete falunkat. **Arcok üveg mögött** címmel műfordítások versmondó találkozóját szervezte meg április 10-én Bácsfeketehegyén. Idén került sor először erre a rendezvényre, de az Egyesület szeretné az elkövetkező években rendszeresen megszervezni. 15 vajdasági versmondó nevezett be három kategóriában: gyermek, ifjúsági és felnőtt. A jelenlevőket Hajvert Ákos, a VMVE elnöke köszöntötte, s a költészet napja alkalmából ő is elmondott egy József Attila verset. A találkozón egy szöveget kellett elmondaniuk a szavalóknak a világirodalmi próza és líra magyar nyelvű fordításaiból. Hallhattunk La Fontaine mesét, Villon balladát, Goethe Villikirályát, mordvin népköltést, Maupassant művet és más világirodalmi szerzők műveit. A zsűri tagjai Krekity Olga Radnóti-díjas versfelkészítő, Kalmár Zsuzsa és Vukosavljev Iván színművészek voltak. A zsűri értékelésében komoly színvonalúnak ítélte meg a versenyt, dicsérte a versmondók technikáját. Elmondták, hogy a megjelentek Vajdaság tehetséges versmondói közé tartoznak. Minden résztvevő emléklapot kapott és az Egyesület Szép Szó újságját valamint Versmondó folyóiratot. A gyermek kategória győztese a nagybecskereki Lukács Anna, második Bede Noémi Bácsfeketehegyről, harmadik pedig Bede Anett Bácsfeketehegyről. Az ifjúsági kategória első helyezettje Szarka Ákos Bácsfeketehegyről, második Lajsz Brigitta Szabadkáról és a harmadik Kancsár Larissa Kishegyesről. A felnőtt kategóriában két második helyezést ítélt oda a zsűri, a bácsfeketehegy Kasza Zsanett és a szabadkai Kapornyai Livia részére. A díjazottak a Timp Kiadó ajándékát kap-

ták. A versenyt követően a kultúrotthon emeleti nagytermében megnyitották Varga Zsuzsanna és Ciger Mónika fiatal szabadkai alkotók fényképképzőművészeti kiállítását. A rendezvény támogatója a Szülőföld Alap volt. Ugyanaznap tisztújítás is lezajlott a Vajdasági Magyar Versmondók Egyesületében. Az Egyesület elnöke az elkövetkező négy évre **Hajvert Ákos** tanító, többszörösen díjazott versmondó maradt, alelnöke **Szatmári Melitta** tanító maradt, valamint új, második alelnöke **Csernai Adrien** újságíró, versmondó lett. Az elnökség tagjai továbbá: **Barta Júlia** Magyar Életfa-díjas óvónő, **Domány Zoltán** Radnóti-érmes versmondó, **Csóke Csilla** német-angol szakos tanár, **Bordás Katalin** magyar szakos hallgató, illetve **Csanak Andrea**, **Szarka Ákos** és **Lajsz Brigitta** versmondók. Az egyesület új felügyelő bizottságának tagjai **Lódi Andrea** drámapedagógus, valamint **Kalmár Zsuzsa** és **Vukosavljev Iván** színművészek lettek.

2010. április 10-én este a színházterem is benépesült, 19.30 órai kezdettel vendégünk volt a tordai Petőfi Sándor Művelődési Egyesület, **TARKA, SZÓRAKOZTATÓ MŰSORT** mutatott be. A műsorban felléptek a tordai néptáncosok, énekesek, zenészek, és versmondók. Ezeken kívül előadások voltak a könyvtárban, április 27-én 20 órától dr. Kerekes József, az intenzív terápia nyugalmazott főorvosa tartott előadást a rákos megbetegedések korai felismeréséről. Ugyanakkor Egy orvos három arca című könyvét is bemutatták, melyet a helyszínen 350 dináros áron megvásárolható volt. Április 28-án 17 órától pedig sor került dr. Magyar Lóránt, orvos-mentálhigiénés lelkigondozó előadássorozatának újabb részéhez, mely A képzelet hatalma és a szavak ereje címet viselte.

FIGYELEM! A bácsfeketehegy könyvtár továbbra is várja az olvasók ajánlatait könyvvásárlás témában! Melyik az a könyv, amit szeretne elolvasni, de nem tudja megszerezni, vagy melyik az a könyv, amit már olvasott, és szívesen ajánlaná másoknak is, vagy elég csak azt megjelölni, hogy milyen témájú könyveket venne kézbe: szépirodalom, ismeretterjesztő művek, krimi, romantikus, ifjúsági, mese, költészet, fantasztikus, és más kategóriák. A javaslatokat személyesen is megtehetik a könyvtárban, hétfőn - kedden – szerdán délután, csütörtökön és pénteken délelőtt várja az olvasókat; vagy telefonon a 024/738-828 számon és e-mailben a bfhkonyvtar@gmail.com címre. Gyarapítsuk együtt a könyvállományt! Az önök kérésére például olyan könyvekkel gazdagodott a könyvtár, mint Dan Brown legújabb sikerkönyve Az elveszett jelkép.

Dombos előzetes a Hegyalja utcában! MR2-Petőfi Rádió vajdasági promó party június 12-én 20.00 órától Kishegyesen, a Dombos Fest helyszínén, fellépnek: HEAVEN STREET SEVEN, Pannonia All-Stars Ska Orchestra. A koncertekre a belépés díjtan!

borka

Aki szereti a színes ruhákat! Itt az alakalom!

Változatos lesz a 2010-es tavaszi-nyári divat, hiszen a trendben a játékoság és a kreativitás mellett a színek és az anyagok variálhatósága is dominál.

A divattervezők idén a kortárs, modern divattól kezdve akár a nosztalgia feledt időikig is visszanyúlnak. A végeredmény egy egyedi, sikkes, nőiesen sugárzó trendkavalkád, mely remélhetőleg hamarosan visszaköszön az utcákon is ránk!

Virágözön –ez a divatirányzat üdítő színfolt lesz a „power fashionre” keresztelt, kicsit vadóc téli trend után! Romantikus virágos minták lepik el idén a blúzokat, szoknyákat, de még a kiegészítőket is. A lány esésű, regénybe illő, virágos ruhák mellett a nosztalgikus „vintage” vonal is felüti a fejét, hiszen az új trend bohémmá és játékosá is tehető, pl. a fekete harisnyát színes kiegészítővel párosítjuk. A tengerész csíkos divat tovább hódít! Fekete, fehér, piros és kék színes csíkok határozzák meg ezt az irányzatot. A legegyszerűbb, ha a csíkos felső mellé fekete blézert, farmert és lapos talpú cipőt viselsz, hogy igazán matróz hatás kerekedjen! (Bátrabbak piros rúzzsal is kombinálhatják!) A trend már most megfertőzte a fél sztárvilágot.

Metallica -fényes anyagok, bronz, arany és ezüst jellemzik ezt a trendet az elmaradhatatlan flitter mellett, mely ebben a szezonban is visszaköszön. A metál trend már nemcsak partyra, hanem utcára is elfogadható viselet. Pl. egy ujjatlan, ezüst színű flitteres top, egy fekete csőnadrag valamint egy metálos színű gladiátor szandál valóban jól megfér egymás mellett.

Újra divat nagyon rövid nadragot hordani. A rövidnadrag története a 70-es évekre vezethető vissza, amikor is virágkorát élte a szexis ruhadarab. Az akkoriban hatalmas népszerűségnek örvendő rövidnadragot szinte megállás nélkül falták a férfi szemek, hiszen jó anyáink mindent megtettek annak érdekében, hogy a sort minél rövidebb legyen. Az ideai trendben ismét nagy jövőt jósolnak a sortnak, mely szinte az összes divat-

tervező kifutóján megjelent. Lehet bőr vagy vászon, virágos vagy metál, biznisz vagy alkalmi jellegű, egy biztos: a meleg nyári napokban elengedhetetlen viselet lesz!

Az üzletekben a vállfák roskadoznak a rikító narancssárga, pink, élénkzöld, neonsárga, vagy királykék göncöktől, amelyek egyszerűen kikerülhetetlenek. Rögtön megakad rajta az ember szeme. Lehet bátran válogatni az élénk színek közt.

A legtrendibb színek: Lila jött, látott és győzött, immáron sokadik szezon óta tartja a frontot, mint a legfontosabb divatszín. Zöld tartja magát a fontos divatszín pozíciójában a smaragd zöld és mellé jött a zöld sárgásabb, élénkebb árnyalatai a pisztáciazöld. Sárga a nap színe, leginkább nyáron, tavasszal van itt az ideje. Az okker és a citromsárgák viszik a pálmát, de a narancssárga hideg változata, a mandarinsárga is bejött a képbe. Rózsaszín a piros szezonban megszélidült, elsősorban barackszínben, púderrózsaszínben és ciklámenben mutatja magát. Drapp visszatért natúrszínnek, de csak az eddigi szürke mellé, igaz ez most főszíneként is viselhető. Arany szintén a nap színében csillog. Bárhová ruhadarabként, vagy kiegészítőként egyaránt alkalmas.

Kiegészítők: arany és virágok bárhol, bármilyen mennyiségben, tetőtől talpig a kiegészítők elsőszámú szabálya most. Táskák: a különleges fazonú, vagy mintás táskák, főleg állatmintával, vagy festményszerű rajzolatokkal viszik a prímet. Ha mégis egyszínűek, akkor arany. Speciális húzott, fonott, ráncolt, flitteres felszínű. Napszemüvegek: most óriási méretűek, egyszínű, feketék, vagy barnák. Cipők: fűzők, magas rüsztyök, bokapántok és bojtok és flitter-borítások jellemzőek. Divat a szuper magas sarok magasított talppal, de a saru is rojtokkal és népi motívumokkal. Övek: szuper széles, vagy szuper vékony, mintás, speciális felületű, akár virágcsat is elképzelhető. Masnik: hajban, ruha nyakán, nyakláncban, táskán, övön vagy cipőn, egyszóval bárhol viselhetők. Karperecek: természetes anyagból

készült, óriás méreteket hord a szezon trendkövetője. Nyakláncok: szintén virágmintások, eltúlzott méret, vagy mennyiség a nyerő.

Még akkor is, ha nem számítász vérbeli divatkövetőnek. Ha nem vagy biztos a dolgodban a következő szabályokat betartva biztos nem fogsz mellé.

1. Soha ne öltözz tetőtől talpig feltűnő színekbe, maximum két ilyen ruhadarabot viselj egyszerre. A többi ruha vagy kiegészítő, amelyet magadra veszel, legyen klasszikus, visszafogott (fekete, fehér, grafit szürke, bézs). Nem csalás, nem ámtás, így még jobban érvényesülnek a színes ruhák.

2. Minél hangsúlyosabb valamelyik ruhád színe, annál kisebb legyen a mérete, vagy annál kevesebb látszódon belőle!

3. A kiegészítőknél azonban pont fordítva hangzik a szabály: minél színesebb, annál nagyobb- a karperec, az öv, vagy a fülbevaló. Azért jobb, ha a színpompás szikrázást inkább a farmeros napokon, vagy a lazább munkahelyi napokon veted be.

4. Lényeges, hogy a színek ne folyjanak zavarosan egymásba, mert az így kialakult összevisszaságtól nem csak te leszel nyugtalan, hanem az is, aki rád tekint.

5. A menő neonszínűek kifejezetten vonzzák a tekintetet, de ne hagyd, hogy elvessz bennük! Feladatuk mindössze annyi, hogy erősítsék a kisugárzásodat.

6. A nadragod színe ne a felsődön ismétlődjön, hanem a táskád, az öved, a karkötőd, a nyakláncod, vagy a cipőd tükrözze vissza.

7. Kellő bátorsággal, és még több ízléssel egy buliba, szabadidős programra vagy hétvégi flangáláshoz akár merészebb kombinációkat is bevethetsz, mint pl. a fekete és a sárga, vagy a pisztácia és a homokszín. A királykékhez remekül passzolnak a zöld visszafogott árnyalatai (pl. halvány smaragd), de a kellemes narancssárga és az erős rózsaszín is tökéletesen megférnek egymás mellett.

Fekete Tímea

FECSKETOLL

ÚJRASZÜLETÉS

Útra kész tarisznyától mit remélsz?
Elvesztett boldogság nem jó alamizsna.
Arcod ráncos, mint a táncos szoknya,
kiolvasott könyvedet ne olvasd újra.
Az igazság tombolását úgy sem hallja, ki nem akarja.

Útra kész tarisznyádba a jövő belefér.
Fátylat lenget a szél,
nem fekete s nem is fehér.
Tavaszhozta meleg remény.
Olyan lesz majd halálod,
mint születéssel a májusi virágok.

Bácsi (Vajda) Sára

MINDIG KELL

Mindig kell egy kis szikra,
mely magasan az égbe emel.
Mindig kell egy szép szó,
mely angyali szárnyakkal lehel.
Mindig kell egy tekintet,
mely könnyen áthatol a sötétben.
Mindig kell egy kedves kérdés,
mely átemel téged a kételyen.
Mindig kell egy édes gesztus,
mely elűzi a csúf árnyakat.
Mindig kell egy örült pillanat,
mely felpezsdíti égő húsomat.
Mindig kell egy jó gondolat,
mely félresöpri a fájó gondokat.
Mindig kell egy égő érintés,
mely felébreszti alvó bőrömet.
Mindig kell egy fájó távollét,
mely megkínazza borús kedvemet.
Mindig kell egy boldog érzés,
mely mindent boldoggá tesz bennem.
Mindig kell az, az egy
Aki már itt van mellettem!

Verbászi Hajnalka

ANYAKÖNYVI HÍREK

Elhunytak

Pešić Milko április 9, 72 évében
Id. Harangozó József április 17, 77 évében
Sabo Joke szül. Stojanović április 18, 79 évében
Id. Losonci Lajos április 23, 70 évében
Fehér Erzsébet szül. Ubornyai április 27, 57 évében
Id. Fehér István május 1, 65 évében
Borbély Katalin május 3, 81 évében
Szűcs Sándor május 3, 84 évében
Farkas János május 3, 67 évében

Újszülöttek

Végső Zoltán és Végső Hodák Blanka kisfiuk **Márk**
Orosz Csezarínának kislánya **Manuella**

Az anyakönyvi hírek adatait a helyi orvosi rendelőből, az anyakönyvvezetői irodából, valamint a "Tiho" temetkezési vállalatától kaptuk.

